

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Η άνανδρη δολοφονία του Θεόφιλου Γεωργιάδη στις 20 Μαρτίου 1994 στη Λευκωσία μας συγκίνησε βαθύτατα. Η δολοφονία ενός αυθεντικού και συνειδητού Έλληνα πατριώτη-διεθνιστή μας μεταφέρει άμεσα, είκοσι χρόνια από την τουρκική εισβολή και κατοχή της Β. Κύπρου, το μήνυμα ότι σωστά στοχάζονται όσοι επιμένουν ότι:

ο αγώνας των Κούρδων πατριωτών είναι και αγώνας της Κύπρου και της Ελλάδας για την απελευθέρωση των κατεχομένων,

οι Τούρκοι χτυπούν πάντοτε τους αδύνατους κρίκους και ο αδύνατος κρίκος είναι ο ταπεινωμένος Ελληνισμός της Κύπρου,

η αμυντική θωράκιση της Μεγαλονήσου αποτελεί μείζον πρόβλημα για την Τουρκία, γι' αυτό — άλλωστε — και δολοφόνησε τον σεμνό αγωνιστή στη διάρκεια της παρουσίας του Ελλαδίτη υπουργού Εθνικής Άμυνας στην Κύπρο,

η Τουρκία πάντοτε συνδέει τα ζητήματα χτυπώντας όλους τους αντιπάλους ή δυνάμει αντιπάλους της,

το τουρκικό ρατσιστικό κράτος δεν εφαρμόζει πολιτική γενοκτονίας και φυσικής εξόντωσης μόνο μέσα στα πλαίσια της επικράτειάς του αλλά ότι κάνει ανοικτή εξαγωγή τρομοκρατίας,

τέλος, ότι αυτό που πραγματικά αναχαιτίζει την τουρκική τρομοκρατία είναι η ουσιαστική ύπαρξη αντίρροπου δέους.

Τα βουνά του Κουρδιστάν και του Καυκάσου δείχνουν ξεκάθαρα τι μπορεί να αναχαιτίσει τον τουρκικό επεκτατισμό.

Ο Θεόφιλος Γεωργιάδης πήρε τη θέση του ανάμεσα στους αγωνιστές του αδικαίωτου εθνικού-απελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ. Εμείς πιστεύουμε ότι η συνέχιση του αγώνα του θα είναι το καλύτερο μνημόσυνο γι' αυτόν.

Στη σημερινή Τουρκία, χώρα κλειδί για τις εξελίξεις στη Χερσόνησο του Αίμου και την Εγγύς και Μέση Ανατολή επικεντρώνεται και σε

αυτό το τεύχος ένα σημαντικό μέρος της ύλης μας, ενώ τρία από τα υπόλοιπα κείμενα εστιάζουν το ενδιαφέρον τους — με διαφορετικό τρόπο το καθένα — στα μεγάλα εθνικά μέτωπα της Κύπρου, της Β. Ηπείρου και του λεγόμενου «Μακεδονικού».

Είναι προφανές ότι η ρευστότητα που προέκυψε από την κατάρρευση του διπολισμού έχει να περάσει από πολλά ακόμη στάδια οξύτατων αντιπαραθέσεων και συγκρούσεων.

Η ανάγνωση της περιφερειακής αλλά και διεθνούς πραγματικότητας δεν είναι — τουλάχιστον για μας — τόσο εύκολη, γι' αυτό και συνειδητή επιδίωξη της διεύθυνσης του περιοδικού είναι η τμηματική και συστηματική ψηλάφηση ή αναψηλάφηση των πραττομένων ή πεπραγμένων. Πάγια άποψη του περιοδικού είναι ότι η υπάρχουσα πραγματικότητα δεν προσφέρεται σε απλουστεύσεις και γι' αυτό εκείνο που μας χρειάζεται είναι μια σταθερή μεθοδολογική αμφιβολία, που να είναι σε θέση να μας υποδεικνύει εγκαίρως τα αδιέξοδα.

Γι' αυτό οφείλουμε να τονίσουμε ότι δεν είμαστε διόλου ικανοποιημένοι από το επίπεδο πολλών προσεγγίσεων, ακόμη και όταν αυτές συμβαδίζουν με τις αξίες του περιοδικού. Έχοντας, πράγματι, κατακτήσει ένα αφετηριακό επίπεδο, έχοντας, ίσως, κλείσει έναν κύκλο «πρωταρχικής συσώρευσης» υλικού και εμπειρίας, πιστεύουμε ότι είναι αναγκαίο να περάσουμε σε μιαν ανώτερη φάση συνθετότερης και βαθύτερης ανάλυσης των πραγμάτων.

ΤΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ